

No One Sits Alone

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Ingen sitter ensam

Äldste Gerrit W. Gong
i de tolv apostlarnas kvorum

October 2025 general conference

Living the gospel of Jesus Christ includes making room for all in His restored Church.

Att leva efter Jesu Kristi evangelium innebär att göra plats för alla i hans återställda kyrka.

I.

For 50 years, I have studied culture, including gospel culture. I began with fortune cookies.

In San Francisco's Chinatown, Gong family dinners concluded with a fortune cookie and a wise saying like "A journey of a thousand miles begins with a single step."

As a young adult, I made fortune cookies. Wearing white cotton gloves, I folded and tucked into shape the round cookies hot out of the oven.

To my surprise, I learned fortune cookies are not originally part of Chinese culture. To distinguish Chinese, American, and European fortune cookie culture, I looked for fortune cookies on multiple continents—just as one would use multiple locations to triangulate a forest fire. Chinese restaurants in San Francisco, Los Angeles, and New York serve fortune cookies, but not those in Beijing, London, or Sydney. Only Americans celebrate National Fortune Cookie Day. Only Chinese advertisements offer "Authentic American Fortune Cookies."

Fortune cookies are a fun, simple example. But the same principle of comparing practices in different cultural settings can help us distinguish gospel culture. And now the Lord is opening new opportunities to learn gospel culture as Book of Mormon allegory and New Testament parable prophecies are fulfilled.

II.

Everywhere people are moving. The Unit-

I.

I 50 år har jag studerat kultur, inte minst evangeliekultur. Jag började med lyckokakor.

I San Franciscos Chinatown brukade familjen Gongs middagar avslutas med en lyckokaka och några visdomsord såsom "En resa på tusen mil börjar med ett enda steg".

När jag var ung vuxen brukade jag baka lyckokakor. Med bomullshandskar vek och formade jag de ugnsvarma runda kakorna.

Till min förvåning fick jag veta att lyckokakor inte har sitt ursprung i den kinesiska kulturen. För att skilja mellan kinesiska, amerikanska och europeiska lyckokakor, tittade jag efter lyckokakor i flera världsdelar – precis som man skulle använda flera platser för att triangulera en skogsbrand. Kinesiska restauranger i San Francisco, Los Angeles och New York serverar lyckokakor, men inte de i Beijing, London eller Sydney. Endast amerikaner firar en nationell lyckokaksdag. Endast kinesisk reklam erbjuder "autentiska amerikanska lyckokakor".

Lyckokakor är ett roligt, enkelt exempel. Men samma princip för att jämföra uttryck i olika kulturella sammanhang kan hjälpa oss att urskilja evangeliekultur. Och nu öppnar Herren nya möjligheter att lära sig evangeliekultur i det att profetior i Mormons boks bildspråk och Nya testamentets liknelser uppfylls.

II.

Överallt nödgas folk flytta. Förenta nationer-

ed Nations reports 281 million international migrants. This is 128 million more individuals than in 1990 and more than three times 1970 estimates. Everywhere, record numbers of converts are finding The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Every Sabbath, members and friends from 195 birth countries and territories gather in 31,916 Church congregations. We speak 125 languages.

Recently, in Albania, North Macedonia, Kosovo, Switzerland, and Germany, I witnessed new members fulfilling the Book of Mormon allegory of the olive tree. In Jacob 5, the Lord of the vineyard and his servants strengthen both olive tree roots and branches by gathering and grafting together those from diverse locations. Today children of God gather as one in Jesus Christ; the Lord offers a remarkable natural means to expand our lived fullness of His restored gospel.

Preparing us for the kingdom of heaven, Jesus tells the parables of the great supper and wedding feast. In these parables, invited guests make excuses not to come. The master instructs his servants to “go out quickly into the streets and lanes of the city” and “the highways and hedges” to “bring in hither” the poor, maimed, halt, and blind. Spiritually speaking, that’s each of us.

Scripture declares:

“All nations shall be invited” unto “a supper of the house of the Lord.”

“Prepare ye the way of the Lord, ... that his kingdom may go forth upon the earth, that the inhabitants thereof may receive it, and be prepared for the days to come.”

Today those invited to the supper of the Lord come from every place and culture. Old and young, rich and poor, local and global, we make our Church congregations look like our communities.

As chief Apostle, Peter saw heaven open a vision of “a great sheet knit at the four corners, ... wherein were all manner of ... beasts.” Taught Peter: “Of a truth I perceive that God is no respecter of persons. ... In every nation he that feareth [the Lord], and worketh righteousness, is accepted with him.”

In the parable of the good Samaritan, Jesus invites us to come to each other and to Him in His inn—His Church. He invites us to be good neighbors. The good Samaritan promises to return and recompense the care of those in His inn. Living the gospel of Jesus Christ includes making

na rapporterar om 281 miljoner internationella migranter. Det är uppskattningsvis 128 miljoner fler individer än år 1990, och tre gånger så många som år 1970. Överallt har rekordmånga nya medlemmar hittat Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Varje sabbat samlas medlemmar och vänner från 195 ursprungsländer och territorier i 31 916 enheter i kyrkan. Vi talar 125 språk.

Nyligen bevittnade jag i Albanien, Nordmakedonien, Kosovo, Schweiz och Tyskland hur nya medlemmar uppfyller liknelsen i Mormons bok om olivträdet. I Jakob 5 stärkte vingårdens Herre och hans tjänare både olivträdets rötter och grenar genom att samla och ympa in sådana från olika platser. I dag samlas Guds barn till ett i Jesus Kristus och Herren erbjuder ett förunderligt naturligt sätt att leva ännu mer i fullheten av hans återställda evangelium.

För att förbereda oss för himmelriket återgav Jesus liknelserna om den stora måltiden och bröllopsfesten. I de här liknelserna kom inbjudna gäster med ursäkter för att inte närvara. Mästaren sa till sina tjänare: ”Gå genast ut på gator och gränder i staden” och ”på vägar och stigar” och ”hämta hit fattiga, handikappade, blinda och lama”. Andligt talat är det var och en av oss.

Skrifterna förkunnar:

”Alla nationer ska inbjudas” till ”en väl tillredd måltid i Herrens hus”.

”Bered Herrens väg ... så att hans rike kan gå ut över jorden, så att dess invånare kan ta emot det och bereda sig för kommande dagar.”

I dag kommer de som är inbjudna till Herrens måltid från alla platser och kulturer. Gamla och unga, rika och fattiga, lokala och globala, får vi våra enheter i kyrkan att återspegla våra samhällen.

Som den främste aposteln såg Petrus himlarna öppnas till en syn av ”en stor linneduk ... fäst i sina fyra hörn ... och i den fanns jordens alla [djur]”. Petrus sa: ”Nu förstår jag verkligen att Gud inte gör skillnad på människor ... [Herren] tar emot den som fruktar honom och gör det som är rätt, vilket folk han än tillhör”.

I liknelsen om den barmhärtige samariern inbjuder Jesus oss att komma till varandra och till honom i hans värdshus – hans kyrka. Han inbjuder oss att vara goda medmänniskor. Den barmhärtige samariern lovar att återvända och betala för omsorgen om dem i Herrens värdshus.

room for all in His restored Church.

The spirit of “room in the inn” includes “no one sits alone.” When you come to church, if you see someone alone, will you please say hello and sit with him or her? This may not be your custom. The person may look or speak differently than you. And of course, as a fortune cookie might say, “A journey of gospel friendship and love begins with a first hello and no one sitting alone.”

“No one sits alone” also means no one sits alone emotionally or spiritually. I went with a brokenhearted father to visit his son. Years earlier, the son was excited to become a new deacon. The occasion included his family buying him his first pair of new shoes.

But at church, the deacons laughed at him. His shoes were new, but not fashionable. Embarrassed and hurt, the young deacon said he would never go again to church. My heart is still broken for him and his family.

On the dusty roads to Jericho, each of us has been laughed at, embarrassed and hurt, perhaps scorned or abused. And with varying degrees of intent, each of us has also disregarded, not seen or heard, perhaps deliberately hurt others. It is precisely because we have been hurt and have hurt others that Jesus Christ brings us all to His inn. In His Church and through His ordinances and covenants, we come to each other and to Jesus Christ. We love and are loved, serve and are served, forgive and are forgiven. Please remember, “earth has no sorrow that heav’n cannot heal”; earth burdens lighten—our Savior’s joy is real.

In 1 Nephi 19, we read: “Even the very God of Israel do [they] trample under their feet; ... they set him at naught. ... Wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it.”

My friend Professor Terry Warner says the judging, scourging, smiting, and spitting were not occasional events that occurred only during Christ’s mortal life. How we treat each other—especially the hungry, the thirsty, those left out alone—is how we treat Him.

In His restored Church, we are all better when no one sits alone. Let us not simply accom-

Att leva efter Jesu Kristi evangelium innebär att göra plats för alla i hans återställda kyrka.

Andemeningen i ”plats i värdshuset” innefattar att ”ingen sitter ensam”. När du kommer till kyrkan och ser någon sitta ensam, kan du då hälsa på den personen och sätta dig bredvid honom eller henne? Det är kanske inte något du brukar göra. Personens utseende eller sätt att tala skiljer sig kanske från ditt. Och självklart, som en lyckokaka kan förmedla, så ”börjar en resa av vänskap och kärlek i evangeliet med en första hälsning och att ingen sitter ensam”.

”Ingen sitter ensam” betyder också att ingen sitter ensam känslomässigt eller andligt. Jag följde med en sorgtyngd far för att besöka hans son. Många år tidigare hade sonen sett fram emot att bli diakon. Denna begivenhet innebar bland annat att hans familj köpte hans första par nya skor till honom.

Men i kyrkan skrattade diakonerna åt honom. Hans skor var nya, men inte moderna. Förödmjukad och sårad sa den unge diakonen att han aldrig mer skulle gå till kyrkan. Mitt hjärta blöder fortfarande för honom och hans familj.

På de dammiga vägarna till Jeriko har vi var och en blivit utskrattade, förödmjukade och sårade, kanske till och med hånade och smädade. Och med olika grader av avsikt har vi var och en också ignorerat, inte sett eller hört, och kanske med flit sårat andra. Det är just för att vi har blivit sårade och har sårat andra som Jesus Kristus tar oss alla till sitt värdshus. I hans kyrka och genom hans förrättningar och förbund kommer vi till varandra och till Jesus Kristus. Vi älskar och blir älskade, tjänar och blir betjänade, förlåter och blir förlåtna. Jag ber er komma ihåg att ”ingen sorg på jorden finns som himlen ej bär”; jordiska bördor lättas – verklig Frälsarens glädje är.

11 Nephi 19 läser vi: ”[De] trampar till och med Israels Gud själv under fötterna ... de aktar honom för intet ... Därför gisslar de honom, och han låter det ske. Och de slår honom, och han låter det ske. Ja, de spottar på honom, och han låter det ske.”

Min vän professor Terry Warner säger att dömandet, gisslandet, slagen och spottandet inte var tillfälliga händelser som bara förekom under Kristi jordiska liv. Vårt sätt att behandla varandra – särskilt de hungriga, de törstande, de som lämnats ensamma – är vårt sätt att behandla honom.

I hans återställda kyrka är vi alla bättre när ingen sitter ensam. Låt oss helt enkelt inte bara

moderate or tolerate. Let us genuinely welcome, acknowledge, minister to, love. May each friend, sister, brother not be a foreigner or stranger but a child at home.

Today many feel lonely and isolated. Social media and artificial intelligence can leave us yearning for human closeness and human touch. We want to hear each other's voices. We want authentic belonging and kindness.

There are many reasons we may feel we do not fit in at church—that, speaking figuratively, we sit alone. We may worry about our accent, clothes, family situation. Perhaps we feel inadequate, smell of smoke, yearn for moral cleanliness, have broken up with someone and feel hurt and embarrassed, are concerned about this or that Church policy. We may be single, divorced, widowed. Our children are noisy; we don't have children. We didn't serve a mission or came home early. The list goes on.

Mosiah 18:21 invites us to knit our hearts together in love. I invite us to worry less, judge less, be less demanding of others—and, when needed, be less hard on ourselves. We do not create Zion in a day. But each "hello," each warm gesture, brings Zion closer. Let us trust the Lord more and choose joyfully to obey all His commandments.

III.

Doctrinally, in the household of faith and fellowship of the Saints, no one sits alone because of covenant belonging in Jesus Christ.

Taught the Prophet Joseph Smith: "It is left for us to see, participate in and help to roll forward the Latter-day glory, 'the dispensation of the fullness of times ...' when the Saints of God will be gathered in one from every nation, and kindred, and people."

God "doeth not anything save it be for the benefit of the world; ... that he may draw all men [and women] unto him. ...

"... He inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; ... and all are alike unto God."

Conversion in Jesus Christ requires us to put off the natural man and worldly culture. As President Dallin H. Oaks teaches, we are to give up any tradition and cultural practice that is contrary to the commandments of God and to

bereda rum eller tolerera. Låt oss uppriktigt välkomna, uppmärksamma, hjälpa och visa kärlek. Må varje vän, syster eller bror inte längre vara en gäst eller en främling, utan ett barn i sitt hem.

I dag känner många sig ensamma och isolerade. Sociala medier och artificiell intelligens kan få oss att trängta efter mänsklig närhet och beröring. Vi vill höra varandras röster. Vi vill uppleva genuin tillhörighet och vänlighet.

Det finns många anledningar till att vi kan känna att vi inte passar in i kyrkan – att vi, bildligt talat, sitter ensamma. Vi är kanske bekymrade över vår brytning, våra kläder, vår familjesituation. Vi känner oss kanske otillräckliga, luktar rök, längtar efter moralisk renhet, har gjort slut med någon och är sårade och förödmjukade, eller har problem med någon av kyrkans normer. Vi kan vara ensamstående, fränskilda, änkor eller änklings. Våra barn är högljudda, eller så har vi inga barn. Vi utförde inte en mission eller så kom vi hem tidigt. Listan bara fortsätter.

IMosiah 18:21 uppmanas vi att förena våra hjärtan i kärlek. Jag uppmanar oss att bekymra oss mindre, döma mindre, kräva mindre av andra – och, när så behövs, vara mindre hårda mot oss själva. Vi skapar inte Sion på en dag. Men varje "hej", varje varm gest, för Sion närmare. Låt oss lita mer på Herren och med glädje välja att lyda alla hans bud.

III.

Rent doktrinärt sitter ingen ensam i de heligas gemenskap av tro, tack vare förbundstillhörigheten i Jesus Kristus.

Profeten Joseph Smith sa: "Det har givits oss att se, delta i och hjälpa till med att rulla fram de sista dagarnas härlighet, tidernas fullbordans utdelning ... när Guds heliga ska samlas in från varje nation, släkt ... och folk."

Gud "gör ingenting utom det som är till nytta för världen, för han älskar världen så högt att han lägger ner sitt eget liv för att kunna dra alla människor till sig ...

Han inbjuder dem alla att komma till honom och ta del av hans godhet ... och alla är lika inför Gud."

Omvändelse i Jesus Kristus kräver att vi lägger av den naturliga människan och världens kultur. Som president Oaks lär oss, ska vi upphöra med alla traditioner och kulturella yttringar som går emot Guds bud, och bli sista dagars heli-

become Latter-day Saints. He explains, "There is a unique gospel culture, a set of values and expectations and practices common to all [the] members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints." Gospel culture includes chastity, weekly attendance at church, abstaining from alcohol, tobacco, tea, and coffee. It includes honesty and integrity, understanding we move forward, not upward or downward, in Church positions.

I learn from faithful members and friends in every land and culture. Scriptures studied in multiple languages and cultural perspectives deepen gospel understanding. Different expressions of Christlike attributes deepen my love and understanding of my Savior. All are blessed when we define our cultural identity, as President Russell M. Nelson taught, as a child of God, a child of the covenant, a disciple of Jesus Christ.

The peace of Jesus Christ is meant for us personally. Recently a young man earnestly asked, "Elder Gong, can I still go to heaven?" He wondered if he could ever be forgiven. I asked his name, listened carefully, invited him to talk with his bishop, gave him a big hug. He left with hope in Jesus Christ.

I mentioned the young man in another setting. Later I received an unsigned letter that began, "Elder Gong, my wife and I have raised nine kids ... and served two missions." But "I always felt I would not be allowed in the celestial kingdom ... because my sins as a youth were so bad!"

The letter continued, "Elder Gong, when you told about the young man gaining hope of forgiveness, I was filled with joy, beginning to realize that maybe I [could be forgiven]." The letter concludes, "I even like myself now!"

Covenant belonging deepens as we come to each other and to the Lord in His inn. The Lord blesses us all when no one sits alone. And who knows? Maybe the person we sit next to may become our best fortune cookie friend. May we find and make place for Him and each other at the supper of the Lamb, I humbly pray in the holy name of Jesus Christ, amen.

ga. Han förklarar att "det finns en unik evangelisk kultur, en uppsättning värderingar och förväntningar och sedvanor som är gemensamma för alla medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga". Evangeliets kultur innefattar kyskheter, närvaro i kyrkan varje vecka och avhållsamhet från alkohol, tobak, te och kaffe. Den innefattar ärlighet och integritet, och medvetenhet om att vi rör oss framåt och inte uppåt eller neråt i kyrkans positioner.

Jag lär mig av trofasta medlemmar och vänner i alla länder och kulturer. Skriftstudier på många olika språk och ur många olika kulturella perspektiv fördjupar vår kunskap om evangeliet. Olika uttryck för kristuslika egenskaper fördjupar min kärlek till och kunskap om min Frälsare. Alla välsignas när vi definierar vår kulturella identitet, som president Russell M. Nelson lärde, som ett barn till Gud, ett förbundets barn, en Jesu Kristi lärjunge.

Jesu Kristi frid är avsedd för oss personligen. Nyligen frågade en ung man uppriktigt: "Äldste Gong, kan jag fortfarande komma till himlen?" Han undrade om han någonsin kunde få förlåtelse. Jag frågade vad han hette, lyssnade noga, uppmanade honom att prata med sin biskop, och gav honom en stor kram. Han gick därifrån med hopp i Jesus Kristus.

Jag nämnde den unge mannen i ett annat sammanhang. Senare fick jag ett anonymt brev som började med "Äldste Gong, min fru och jag har fått nio barn ... och vi har utfört två missioner". Men "jag kände alltid att jag inte skulle få komma in i celestialet ... eftersom synderna i min ungdom var så allvarliga!"

Brevet fortsatte: "Äldste Gong, när du berättade om den unge mannen som fick hopp om förlåtelse fylldes jag av glädje och började inse att jag kanske [kunde få förlåtelse]." Han avslutade brevet med "Jag tycker till och med om mig själv nu!"

Förbundstillhörigheten fördjupas när vi kommer till varandra och till Herren i hans världshus. Herren välsignar oss alla när ingen sitter ensam. Och vem vet? Kanske den person vi sitter bredvid blir vår bästa lyckokaksvän. Må vi finna och bereda plats för Kristus och varandra vid Lammets måltid, är min ödmjuka bön, i Jesu Kristi heliga namn, amen.